

No. 29217

**FINLAND
and
CANADA**

**Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income.
Signed at Helsinki on 28 May 1990**

*Authentic texts: Finnish, Swedish, English and French.
Registered by Finland on 6 November 1992.*

**FINLANDE
et
CANADA**

**Convention en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu.
Signée à Helsinki le 28 mai 1990**

*Textes authentiques : finnois, suédois, anglais et français.
Enregistrée par la Finlande le 6 novembre 1992.*

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS SUOMEN JA KANADAN VÄLILLÄ TULOVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTTÄMISEKSI JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI

Suomen hallitus ja Kanadan hallitus, halutenehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi, ovat sopineet seuraavasta:

I artikla

Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan veroihin, jotka määärätään sopimusvaltion tai sen paikallisyranomaisen lukuun tulon perusteella, verojen kantotavasta riippumatta.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Kanadassa:

Kanadan hallituksen määräämät tuloverot: (jäljempänä "Kanadan vero").

b) Suomessa:

1) valtion tulovero;

2) kunnallisvero;

3) kirkollisvero; ja

4) lähdevero.

(jäljempänä "Suomen vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samailaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdystä merkittävistä muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "Kanada" tarkoittaa, maantieteellisessä merkityksessä käytettyä, Kanadan aluetta, siihen luettuina

1) Kanadan aluemeren ulkopuolella olevat alueet, jotka kansainväisen oikeuden ja Kanadan lainsäädännön mukaisesti ovat alueita, joiden osalta Kanada saa käyttää oikeuksia merenpohjan ja sen sisustaan sekä niiden luonnonvaroihin; ja

2) meri ja ilmatila 1) kohdassa tarkoitettun alueen yläpuolella siiellä olevien luonnonvarojen tutkimisen ja hyväksikäytön yhteydessä harjoitetun toiminnan osalta;

b) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettyä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan alueesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainväisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäytöön;

c) "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittavat Kanadaa tai Suomea sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

d) "henkilö" käsittää luonnonlisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän samoin kuin kuolinpesän, toisen henkilön edaksi hallitun varallisuuskokonaisuuden (trust) sekä yhtiömän (partnership);

e) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä; ranskan kielessä sanonta "société" tarkoittaa myös "corporation" nimistä yhteisöä siinä merkityksessä, joka sanonalla on Kanadan lainsäädännössä;

f) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisesa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

g) "kansalainen" tarkoittaa:

1) luonnonlista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus;

2) oikeushenkilöä, yhtymää ja muuta yhteensuhteellistä, jotka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

h) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksellä, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

i) "vero" tarkoittaa Kanadan veroa tai Suomen veroa sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

j) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Kanadassa valtiantuloministeriä tai hänen valtuuttamaansa edustajaa;

2) Suomessa valtiovarainministeriötä tai sen valtuuttamaa edustajaa.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimussa määritelty ja jonka osalta asiayhteydestä ei muuta johdu, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimussa taroitettuihin veroihin sovellettavan lainsäädännön mukaan.

4 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen kotipaikan, asumisen, liikkeen johtopaikan tai muun sellaisen seikan nojalla.

2. Milloin luonnonlinen henkilö I kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänsä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänsä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämät (elineturjen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elintarvionsa keskus on, tai jos hänen käytettävänsä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalai-

nen, on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin yhtiö I kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, katsotaan sen asuvan siinä valtiossa, jossa se on rekisteröity tai muutoin muodostettu.

4. Milloin muu kuin luonnonlinen henkilö tai yhtiö I kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia ja päättämään, miten sopimusta sovelletaan tällaiseen henkilöön.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaan kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

a) yrityksen johtopaikan;

b) sivuliikkeen;

c) toimiston;

d) tehtaan;

e) työpajan; ja

f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kahden toista kuukauden ajan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, joita on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastointista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoinesta, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteenlaatua valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

① kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)—e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttää, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 6 kappaleetta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuuttaan siellä tavanomaisesti käyttää, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoituu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos siitä harjoitetaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Sopimusvaltiossa olevalla yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa toisessa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa tässä toisessa valtiossa väliittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan väliyksellä, edellyttää, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämislain yhtiössä — tai siinä on määräämivalta yhtiöllä — joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsessään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä omaisuus" on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on. Sunonta käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irratimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräysiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määräältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauskiin, jotka saadaan kivennäisestiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvaro-

jen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäytöön. Laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteästä omaisuuden väliittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, sekä tuloon, joka saadaan tällaisen omaisuuden luovutuksesta.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiösosuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiösosuksien omistajan hallitsemaan yhtiön omistamaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden väliittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteää omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräysiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa tai on harjoittanut liiketoimintaa edellä sanotun tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräysistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määritäessä on vähennykseksi hyväksytävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet vähennyskelpoiset menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaraita yrityksen lukuun.

5. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määritövä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johtu.

6. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käytämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen ja 7 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, joka saadaan pääasiallisesti matkustajien tai tavaroiden kuljettamiseen yksinomaan sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä käytetyn laivan käytämisestä. verottaa tässä valtiossa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräykset sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta poolhin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta, noudetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kaupallisissa tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdosta tai määritään ehdota, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin tulo, josta sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä valtiossa. Luetaan myös toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen tuloon ja siitä verotetaan tämän mukaisesti tässä toisessa valtiossa, ja siten mukaan luetut tulot on tuloa, joka olisi kertynyt tässä toisessa

valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, ensiksi mainitun valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siinä valtiossa määrityn veron määrä, jos tämä ensiksi mainitu valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

3. Sopimusvaltio ei I kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa saa muuttaa yrityksen tuloa kuuden vuoden kuluttua sen vuoden päättymisenstä, jona sellaisen muutoksen kohteena olevat tulot olisivat kertyneet tässä valtiossa olevalle yritykselle.

4. Tämän artiklan 2 ja 3 kappaleen määräykset ei sovelleta petokseen, tahalliseen laiminlyöntiin tai huolimattomuuteen.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta, jos saajalla on oikeus osinkoon, vero ei saa olla suurempi kuin

a) 10 prosenttia osingon kokonaismääristä, jos saajana on yhtiö, joka omistaa vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön osakekkeitä äänimääristä;

b) 15 prosenttia osingon kokonaismääristä muissa tapauksissa.

Tämän kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista voitto-osuuteen oikeuttavista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia, samoin kuin tuloa, jota sen valtion verolainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksellisesti samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräykset ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus osinkoon, harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä

toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osinon maksamisen perusteena oleva osuuksis tosiasti-
sesta liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai
kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osinon maksamisen perusteena oleva osuuksis tosiasti-
sesta liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myös kāän verottaa yhtiön jakamatusta voitosta, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

6. Tämän sopimuksen määräysten estämättä Kanada voi määritätä Kanadassa olevaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettavasta yhtiön tulosta veroa sen veron lisäksi, jota olisi suoritettava Kanadassa rekisteröidyn yhtiön tulosta, edellyttäen, että tällainen lisävero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia siitä tulon osasta, joka ei ole ollut tämän lisäveron kohdeena edellisnä verovuosina. Tätä määräystä sovellettaessa sanonnan "tulo" tarkoitetaan Kanadassa olevaan kiinteään toimipaikkaan 7 artiklan mukaisesti jonakin vuotena ja edellisnä vuosina kuuluvaksi luettavaa tuloa (siihen luettuna 13 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettu voitto, joka saadaan kiinteään toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan omaisuuden luovutuksesta), josta on vähennetty:

a) liiketappio (siihen luettuna tappio, joka on syntynyt kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan omaisuuden luovutuksesta), joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi tänä vuotena ja edellisnä vuosina.

b) kaikki muut Kanadassa sellaisesta tulosta määritätty verot kuin tässä kappaleessa tarkoitettu lisävero.

c) tulo, joka on sijoitettu uudelleen Kanadaan, edellyttäen, että vähennyksen määri määritätään Kanadaan sijoitettusta omaisuudesta myönnettävän vähennyksen laskemista koskevien voimissa olevien Kanadan lainsäädännön määräysten mukaan sekä näihin määräyksiin vastedes tehtävän muutoksen mukaan, joka ei vaikuta tämän lainsäädännön yleiseen periaatteeseen, ja

d) viisisataatuhatta Kanadan dollaria (\$ 500 000) vähennettynä määrellä, jonka tämän kohdan mukaan

1) yhtiö on vähentänyt, tai

2) yhtiöön etuuyhdistessä oleva henkilö on vähentänyt samanlaisesta tai samanluonteisesta liikkeestä kuin mitä yhtiö harjoittaa.

II artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, mutta, jos saajalla on oikeus korkoon, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia koron kokonaismääristä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä sopimusvaltiosta kertyneestä toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, jolla on oikeus korkoon, maksetusta korosta verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, sikäli kuin korko on:

a) maksun viivästymisen johdosta suoritettava sakkomaksu;

b) sopimusvaltion keskuspankin maksu toisen sopimusvaltion keskuspankille; tai

c) ostavan yrityksen maksu myyvälle yritykselle laitteita tai tavaraita käsitettävän luottokupan yhteydessä, paitsi milloin myynti on tapahtunut 9 artiklan 1 kappaleen a) tai b) kohdassa tarkoitettujen etuuyhdistessä keskenään olevien yritysten välillä.

4. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä sovelletaan seuraavia määryksiä:

a) Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan sopimusvaltion hallituksen tahi sen valtiollisen osan tai paikallislviranomaisen antaman obligaation, debentuurin tai muun sellaisen velkasitoumuksen perusteella, verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, edellyttäen, että se, jolla on oikeus korkoon, asuu tässä toisessa valtiossa;

b) korosta, joka kertyy Suomesta ja maksetaan Kanadassa asuvalle henkilölle, verotetaan vain Kanadassa, jos korko maksetaan lainasta tai luotosta, jonka on myöntänyt taikka jolle on antanut takauksen tai luottovakuutuksen Vientikehitysyhtiö (the Export Development Corporation); ja

c) korosta, joka kertyy Kanadasta ja maksetaan Suomessa asuvalle henkilölle, verotetaan vain Suomessa, jos korko maksetaan lainasta tai luotosta, jonka on myöntänyt taikka jolle on antanut takauksen tai luottovakuutuksen Vientitakuuilaitos tai Suomen Vientiliotto Oy.

5. Sanonnan "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnan tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka

saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentuureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitoit, sekä tuloa, jota sen valtion verolainsäännön mukaan, josta tulo kertyy, rinnastetaan velaksiantosta saatuun tuloon. Sanonta "korko" ei kuitenkaan käsittä tuloa, jota käsitellään 10 artiklassa.

6. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksejä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus korkoon, harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen toisiaalliseksi liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

7. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tämä valtio itse, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomainen tahi tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan koron kertyvä siitä valtiosista, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

8. Jos koron määrä maksajan ja henkilön, jolla on oikeus korkoon, tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähdyn määärän, josta maksaja ja henkilö, jolla on oikeus korkoon, olisivat sopineet, jollei tälläista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrään ylittävää maksumasta kummankin sopimusvaltion lainsäännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Roijalista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Roijalista voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta, jos saajalla on oikeus rojaltiin, vero ei saa olla

suurempi kuin 10 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä

a) sopimusvaltiosta kertyneestä tekijänoikeusrojaltista ja muusta samanlaisesta kirjallisen teoksen, näyttämöteoksen, sävellysteoksen tai taiteellisen teoksen valmistamisesta tai toisintamisesta suoritetusta maksusta (lukuun ottamatta rojaltia, joka maksetaan elokuvalfilmistä ja television yhteydessä käytettävästä filmille tai videonauhalle otetusta teoksesta) verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, jos henkilö, jolla on oikeus rojaltiin, asuu tässä toisessa valtiossa;

b) sopimusvaltiossa kertyneestä toisen sopimusvaltion hallitukselle maksetusta rojaltista verotetaan vain tässä toisessa valtiossa.

4. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä sopimusvaltiosta kertyneestä kulttuurielokuvan perusteella maksetusta rojaltista verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, jos henkilö, jolla on oikeus rojaltiin, asuu tässä toisessa valtiossa. Tätä määräystä sovelletaan vain rojaltiin,

a) joka maksetaan Suomessa asuvalle henkilölle suomalaisen elokuvan perusteella, jonka asianomainen viranomainen on hyväksynyt ja joka on vapautettu elokuvaverosta 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun elokuvaverolain (366, 64) nojalla;

b) joka maksetaan Kanadassa asuvalle henkilölle elokuvan perusteella, joka kokonaan tai pääasiallisesti on ohjattu ja tuottettu Kanadassa ja joka sisältyy 29 päivänä helmikuuta 1968 annetulla asetuksella P.C.1968—400 perustetun filmifestivaalitoimiston (Bureau of Film Festivals) komitean laatimaan filmiluetteloon.

5. Sanonalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käytämisestä tai käyttöönoikeudesta tai teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön käytämisestä tai käyttöönoikeudesta tai kaikkein kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellislisuruteesta tiedosta, niihin luettuina kaikki suoritukset, jotka saadaan elokuvalfilmil ja television yhteydessä käytettävän filmille tai videonauhalle otetun teoksen perusteella.

6. Tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltin saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikka-

ta. ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

7. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tämä valtio itse, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomainen tähän valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteää toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

8. Jos rojaltin määrä maksajan ja henkilön, jolla on oikeus rojaltiin, tai heidän molempien ja muun henkilön välisten erityisen suhteenvuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähdien määrään, josta maksaja ja henkilö, jolla on oikeus rojaltiin, olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainitun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrään ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Muuntovitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

3. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

4. Voitosta, joka saadaan

a) sellaisen yhtiön osakkeiden tai muiden osuuksien luovutuksesta, jonka varallisuus pääasiallisesti koostuu sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta; tai

b) sellaisen yhtymän (partnership) tai toisen henkilön edaksi hallitun varallisuuskonaisuuden (trust) osuuden luovutuksesta, jonka varallisuus pääasiallisesti koostuu sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä valtiossa.

Tätä kappaletta sovellettessa sanonta "kiinteä omaisuus" ei käsittää kiinteistöä (lukuun ottamatta vuokrakiinteistöä), jossa yhtiön, yhtymän tai trustin liikelaitos ja harjoitetaan. Sanonta käsittää kuitenkin edellä a) kohdassa tarkoitettun yhtiön osakkeet ja muut osuudet sekä edellä b) kohdassa tarkoitettun yhtymän tai trustin osuudet.

5. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan 1. 2. 3 ja 4 kappaleessa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

6. Tämän artiklan 5 kappaleen määräykset eivät vaikuta sopimusvaltion oikeuteen oman lainsäädäntönsä mukaan verottaa voitosta, jonka toisessa valtiossa asuva luonnollinen henkilö saa omaisuuden luovutuksesta, jos luovuttaja:

a) on ensiksi mainitun valtion kansalainen tai on asunut tässä valtiossa vähintään kymmenen vuoden ajan ennen omaisuuden luovutusta, ja

b) on asunut ensiksi mainitussa valtiossa jonakin ajanjaksona viimeisten viiden vuoden aikana ennen tällaista luovutusta.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, jollei hänen ole toisessa sopimusvaltiossa kiinteää paikkaa, joka on vakinaisesti hänen käytettävänään toiminnan harjoittamista varten. Jos hänen on tai oli tällainen kiinteä paikka, voidaan tulosta verottaa tässä toisessa valtiossa, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luetava kiinteään paikan kuuluvaksi.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetustoiminnan sekä sen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla *Yksityinen palvelus*

1. Jollei 16, 18 ja 19 artiklan määräysten mukaan johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä. Vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästäään epäitsenäisestä työstä. Vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteenä, enintään 183 päivää kalenterivuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, sekä

c) hyvityksellä ei rasiota kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Edellä tässä artiklassa olevien määräysten estämättä verotetään hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käytämässä laivassa tai ilma-alukseissa tehdystä epäitsenäisestä työstä. Vain tässä valtiossa.

16 artikla *Johajanpalkkio*

Johajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön johtokunnan tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla *Taiteilijat ja urheilijat*

1. Tämän sopimuksen 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa taiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radiotai televisiotaitelijana tähä muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta. Verotetaan tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule taiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta. 7, 14 ja 15

artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa taiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräystä ei sovelleta, jos näytetään, ettei taiteilija tai urheilija eikä häneen etuuyhteydessä oleva henkilö osallistuu välistömästi tai välillisesti mainitussa kuppaleessa tarkoitetun henkilön saamaan tuloon.

18 artikla *Eläke ja elinkorko*

1. Eläkkeestä ja elinkorosta, jotka kertyvät sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Eläkkeestä, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa myös siinä valtiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan. Milloin kuitenkin kysymykessä on toistuvaisuorituksesta maksettava eläke, vero ei saa olla suurempi kuin 20 prosenttia suoritukseen kokonaismäärästä.

3. Elinkorosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa myös siinä valtiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta vero ei saa olla suurempi kuin 15 prosenttia siitä elinkoron osasta, joka on veronalainen tässä valtiossa. Tätä rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta kertamaksuun, joka saadaan elinkoron takaisinostosta, peruuttamisesta, lunastamisesta, myynnistä tai muusta luovutuksesta, tai maksuun, joka saadaan tuloa tasaavan elinkorkosopimuksen nojalla (englanniksi "income-averaging annuity contract"; ranskaksi "contrat de rente à versements invariables").

4. Tämän sopimuksen määräysten estämättä sotaveteraaniläkkeet ja -avustukset, jotka kertyvät sopimusvaltio ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vapauteetaan verosta tässä toisessa valtiossa siinä laajuudessa kuin ne olisivat vapaat verosta, jos ensiksi mainitussa valtiossa asuva henkilö olisi saanut ne.

19 artikla *Julkinen palvelus*

1. a) Hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomainen maksaa luonnonliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä valtiossa ja henkilö asuu tässä valtiossa ja

- 1) hän on tämän valtion kansalainen; tai
- 2) hänenstä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. Tämän artiklan I kappaleen määräysistä ei sovelleta hyvitykseen, joka maksetaan sopimusvaltioon, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen harjoittaman lukeutuminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija tai lukealan harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatusaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta. edellyttäen, että nämä rahamäärität kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

21 artikla

Muu tulo

1. Jollei 2 kappaleen määräysistä muuta johdu, verotetaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsittellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, vain tässä valtiossa.

2. Jos sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tällaista tuloa toisessa sopimusvaltiossa olevasta läheestä, voidaan tästä tulosta kuitenkin verottaa myös siinä valtiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan. Milloin kysymyksessä on kuolinpesästä tai toisen henkilön edaksi hallitusta varallisuuskonaisuudesta (trust) saatu tulo, ei vero kuitenkaan saa olla suurempi kuin 15 prosenttia tulon kokonaismääristä. edellyttäen, että tulo on veronalaista siinä sopimusvaltiossa, jossa saaja asuu.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa toisen henkilön edaksi hallitun varallisuuskonaisuuden (trustin) ei katsota käsittävän järjestelyä, jonka mukaan trustille maksettu suoritus on vähennyskelpoinen Kanadan verotuksessa.

22 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Kanadassa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

- a) Jollei muuta johdu Kanadan voimassa olevista, muissa maissa kuin Kanadassa mak-

setun veron vähentämistä Kanadassa maksettavasta verosta koskevista säännöksistä ja näihin säännöksiin vastedes tehtävistä muutoksista (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen) ja jollei Kanadan lainsäädännön mukaan myönnetä suurempaa vähennystä tai huojennusta, vähennetään Suomesta kertyneen tulon tai voiton perusteella Suomessa maksettava vero tällaisen tulon tai voiton perusteella maksettavasta Kanadan verosta.

b) Jollei muuta johdu Kanadan voimassa olevista, ulkomaisen tytäryhtiön verovapaan ylijäämän vahvistamista koskevista säännöksistä ja näihin säännöksiin vastedes tehtävistä muutoksista (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen). Kanadassa asuvalla yhtiöllä on Kanadan veroa laskettaessa oikeus yhtiön verotettavaa tuloa laskettaessa vähentää osinko, jonka se on saanut Suomessa asuvan tytäryhtiön verovaasta ylijäämästä.

2. Suomessa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Kanadassa, Suomen on, jollei b) kohdan määräysistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön tulosta suoritetavista veroista Kanadassa tulosta maksettuja veroja vastaava määri. Vähennyksen määri ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun tulosta suoritetavan veron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa Kanadassa.

b) Tämän kappaleen a) kohdan määräysten estämättä osinko, jonka Kanadassa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia maksavan yhtiön äänimääristä.

c) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määritessään tämän henkilön muusta tulosta suoritetavan veron määriä ottaa lukuun sen tulon, joka on vapautettu verosta.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa katsotaan tulon tai voiton, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja josta sopimuksen mukaan verotetaan toisessa sopimusvaltiossa, kertyvän tässä toisessa valtiossa olevasta läheestä.

23 artikla

Sirjintakielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa johtua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoitukseen kohteksi,

joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen.

3. Tämän artiklan määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksesta, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyyn taikka perheen huolovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Tässä artiklassa sanonalla "verotus" tarkoitetaan tämän sopimuksen piiriin kuuluvia veroja.

24 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi tehdä sen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa hän asuu, kirjallisen hakemuksen, jossa verotuksen muuttamisen perusteet mainitaan, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käytää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestysessä olevia oikeussuojaeineja. Jotta hakemukseni voitaisiin ottaa tutkittavaksi, se on annettava kahden vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka aiheuttaa sopimuksen vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen, jota tarkoitetaan I kappaleessa, havaitsee huomautuksen perustelluki, mutta ei itse voi saada aikaan tydyttävää ratkaisua, viranomainen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisiin sopimuksiin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksesta, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen.

3. Sopimusvaltio ei saa korottaa sopimusvaltiossa asuvan henkilön verotuksen perustetta sen jälkeen kun kuusi vuotta on kulunut sen verokauden päättymisestä, jona tulo kertyi, sisällä tämällä siihen tuloveriä, joista on verotettu myös toisessa sopimusvaltiossa. Tätä kapauetta ei sovelleta petokseen, tahalliseen lainlyöntiin tai huolimattomuuteen.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskenään sopimuksiin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epäätioisuutta aiheuttavat kysymykset. Erityisesti voivat sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset neuvoella keskenään pyrkijäkseen sopimaan

a) tulon jakamisesta sopimusvaltiossa asuvan henkilön ja hänen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikkansa kesken:

b) tulon jakamisesta sopimusvaltiossa asuvan henkilön ja toisen sellaisen häneen etuyleydes-sä olevan henkilön kesken, jota tarkoitetaan 9 artiklassa.

5. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat neuvoella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita sopimus ei käsittä.

25 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tämän sopimuksen tai sopimusvaltioiden sopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen I artikla ei rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilölle tai viranomaisille (niihin luettuna tuomioistuinten ja hallintoelinten), jotka määritävät, kantavat tai perivät sopimuksen piiriin kuuluvia veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Nämä henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoitukiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuissa.

2. Tämän artiklan I kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenetelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen ja

ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public).

26 artikla

Diplomaattiset edustajat ja konsulivirkamiehet

1. Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotukseen erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisille edustajille tai konsulivirkamiehille.

2. Tämän sopimuksen 4 artiklan määräysten estämättä katsotaan henkilön, joka on sopimusvaltion toisessa sopimusvaltiossa tai kolmannessa valtiossa olevan diplomaattisen edustiston, konsuliedustoston tai pysyvän edustiston jäsen, sopimusta sovellettaessa asuvan lähettiläjävaltiossa, jos hän on lähettiläjävaltiossa kaiken tulonsa perusteella suorittavan veron osalta samojen velvoitteiden alainen kuin tässä lähettiläjävaltiossa asuva henkilö.

3. Sopimusta ei sovelleta kansainväliseen järjestöön, sen toimielimeen tai virkamieheen eikä henkilöön, joka on kolmannen valtion diplomaattisen edustiston, konsuliedustoston tai pysyvän edustiston jäsen ja joka oleskelee sopimusvaltiossa olematta kummassakaan sopimusvaltiossa kaiken tulonsa perusteella suorittavan veron osalta samojen velvoitteiden alainen kuin siellä asuva henkilö.

27 artikla

Erinäisiä määräyksiä

1. Tämän sopimuksen määräysten ei ole katsottava millään tavoin rajoittavan sellaista vapautusta verosta, alennusta veroon, vähennystä, hyvistä tai muuta huojennusta, joka nyt tai vasteedes myönnetään

a) sopimusvaltion lainsiäädännön mukaan tässä sopimusvaltiossa määritettävä vero laskeuttaessa, tai

b) sopimusvaltion tekemän muun sopimukseen mukaan.

2. Sopimuksen määräykset eivät estä Kanadaa verottamasta määristää, joka Kanadan tuloverolain 91 §:n mukaan luetaan Kanadassa asuvan henkilön tuloon (englanniksi "Foreign Accrual Property Income"; ranskaksi "Revenu étranger accumulé, tiré de biens").

3. Sopimuksen määräysten estämättä verotetaan elatusavusta ja muusta samanluonteisesta suorituksesta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle. Vain tässä toisessa valtiossa, jos saaja on siellä velvollinen suorittamaan veroa tästä elatusavusta tai suorituksesta.

4. Sopimusvaltojen toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään sopimuksen soveltamiseksi.

28 artikla

Voimaantulo

1. Sopimusvaltojen hallitukset ilmoittavat toisilleen täytäneensä valtiosäädössään tämän sopimuksen voimaantuloille asetetut edellytykset.

2. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenenä päivänä siitä päivästä, jona myöhempää kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan:

a) Kanadassa:

1) lähteellä pidätettävän veron osalta, määrään, joka maksetaan tai hyvitetaan henkilölle, joka ei asu Kanadassa, sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja

2) muun Kanadan veron osalta, sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta;

b) Suomessa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja

2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määritetään sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

3. Suomen ja Kanadan välillä tulon kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Ottawassa 28 päivänä maaliskuuta 1959 allekirjoitetun sopimuksen määräyksiä, sellaisena kuin sopimus on muuttuna Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1964 ja Ottawassa 2 päivänä huhtikuuta 1971 allekirjoitettua lisäsopimuksilla. (Jäljempänä "vuoden 1959 sopimus") lakataan soveltamasta niihin veroihin, joihin tästä sopimusta sovelletaan 2 kappaleen määräysten mukaan.

4. Vuoden 1959 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä tämän artiklan edellä olevien määräysten mukaan sovelletaan.

29 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin

sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua sitä päivästä jona sopimus tulee voimaan. irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:

a) Kanadassa:

1) lähteellä pidätettävän veron osalta, määrään, joka maksetaan tai hyvitetään henkilölle, joka ei asu Kanadassa, sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja

2) muun Kanadan veron osalta, sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

b) Suomessa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisan-

misilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja

2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määritetään sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet. asianmukaisesti sihen valtuutettuna. allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 28 päivänä toukokuuta 1990 kahtena englannin-, suomen-, ranskan- ja ruotsinkielisenä kappaleena kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Suomen hallituksen puolesta:

ULLA PUOLANNE

Kanadan hallituksen puolesta:

JOHN C. CROSBIE

[SWEDISH TEXT — TEXTE SUÉDOIS]

AVTAL MELLAN FINLAND OCH CANADA FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBESKATTNING OCH FÖRHINDRA KRINGGÅENDE AV SKATT BETRÄFFANDE SKATTER PÅ INKOMST

Finlands regering och Canadas regering, som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst, har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst, som påförs för en avtalsslutande stats eller dess lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna uttages.

2. Med skatter på inkomst förstås alla skatter, som utgår på inkomst i dess helhet eller på delar av inkomst, där inbegripna skatter på vinst på grund av överlätelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegning.

3. De för närvarende utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas, är:

- a) i Canada:
de inkomstskatter som uttages av Canadas regering.
(nedan "kanadensisk skatt"):
- b) i Finland:
1) den statliga inkomstskatten,
2) kommunalskatten,
3) kyrkoskatten; och
4) källskatten:
(nedan "finskt skatt").

4. Avtalet tillämpas också på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarende utgående skatterna. De avtalsslutande staterna skall meddela varandra de betydelsefulla ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget foranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse

a) "Canada", då det används i geografisk bemärkelse, åsyftar Canadas territorium och inbegriper

1) de områden utansför Canadas territorialhav som i överensstämmelse med folkrätten och kanadensisk lagstiftning är områden beträffande vilka Canada äger utöva rättigheter med avseende på havsbotten och dennes underlag samt naturlillgångarna däri, och

2) det hav och luftrum ovanpå varje område som avses i punkt 1) beträffande verksamhet bedriven i samband med utforskning eller utnyttjande av naturlillgångar däri;

b) "Finland" åsyftar Republiken Finland och åsyftar, då det används i geografisk bemärkelse, Republiken Finlands territorium och de till Republiken Finlands territorialvatten gränsande områden, inom vilka Finland enligt finsk lagstiftning och i överensstämmelse med folkrätten äger utöva sina rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturlillgångar på havsbotten eller i dennes underlag;

c) "en avtalsslutande stat" och "den andra avtalsslutande staten" åsyftar Canada eller Finland alltefter som sammanhanget kräver;

d) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning samt också dödsbo, förmögenhet som förvaltas till formän för annan person (trust) och sammanslutning (partnership);

e) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person, uttrycket "société" på franska åsyftar också "corporation" i den betydelse uttrycket har i kanadensisk lagstiftning;

f) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive

företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

g) "medborgare" åsyftar:

1) fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat;

2) juridisk person och annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat;

h) "internationell trafik" åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av företag i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten;

i) "skatt" åsyftar kanadensisk skatt eller finsk skatt alltefter som sammanhanget kräver;

j) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Canada, ministern för statsinkomster eller hans befullmäktigade ombud;

2) i Finland, finansministeriet eller dess befullmäktigade ombud.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person, som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet.

2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någon annan stat har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses

han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i båda staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 bolag har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses det ha hemvist i den stat där det är registrerat eller på annat sätt bildat.

4. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 annan person än fysisk person eller bolag har hemvist i båda avtalsslutande staterna, skall de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna söka genom ömsesidig överenskommelse avgöra frågan och besluta om sättet att tillämpa avtalet på sådan person.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innehåller särskilt:

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad; och
- f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet utgör fast driftställe endast om verksamheten pågår mer än tolv månader.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innehålla:

- a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;
- b) innehavet av ett företagets tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehavet av ett företagets tillhöriga varuhäger uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg;

d) innehavet av stadigvarande plats för affärssverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företagets räkning;

e) innehavet av stadigvarande plats för affärssverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art.

f) innehavet av stadigvarande plats för affärssverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a) — e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärssverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 6 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag — utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 — ha fast driftställe i denna stat i fraga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 4 och som — om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärssverksamhet — inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärssverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda stycke.

6. Företag i en avtalsslutande stat anses ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget bedriver affärssverksamhet i denna stat genom förmdling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedyvanliga affärssverksamhet.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärssverksamhet i denna andra stat (uttingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att nägotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvarar av fast egendom

(där inbegripen inkomst av lantbruk eller skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vid tillämpningen av detta avtal har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid tillhör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till förändrliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturlig tillgång. Skepp och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas på inkomst som förvaras genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom samt på inkomst på grund av överlätelse av sådan egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag berättigar ägaren av aktierna eller andelarna att bevisa bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvaras genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av sådan besittningsrätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas också på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvarar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver eller har bedrivit rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i stycke 3 föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antagas att driftstället skulle ha förvarat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet

av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för de avdragsgilla utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstadies.

4. Inkomst hänsörs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

5. Vid tillämpningen av föregående stycken bestäms inkomst som är hänsölig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl foranleder annat.

6. Ingår i inkomst av rörelse inkomstslag som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvarar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas endast i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 och i artikel 7 får inkomst, förvarad genom användningen av skepp som huvudsakligen nyttjas för att transportera passagerare eller gods uteslutande mellan platser i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas också på inkomst som förvaras genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett

företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttages följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därför.

2. I fall då inkomst, för vilken ett företag i en avtalsslutande stat beskattats i denna stat, också inräknas i inkomsten för ett företag i den andra avtalsslutande staten och beskattas i överensstämmelse därför i denna andra stat samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i denna andra stat om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, skall den förstnämnda staten genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförs för inkomsten i denna stat, om denna förstnämnda stat anser justeringen vara berättigad. Vid sådan justering iakttages övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

3. En avtalsslutande stat får inte ändra ett företags inkomst i fall som avses i stycke 1 senare än efter sex år efter utgången av det år då inkomsten som skulle ändras skulle ha tillkommit ett företag i denna stat.

4. Bestämmelserna i styckena 2 och 3 tillämpas inte i fall av bedrägeri, avsiktlig underlätenhet eller oaksamhet.

Artikel 10

Dividend

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Dividenden får emellertid beskattas också i den avtalsslutande stat där bolaget som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till dividenden får skatten inte överstiga:

a) 10 procent av dividendens bruttolobelopp, om den som har rätt till dividenden är ett bolag

som äger minst 10 procent av röstalet för aktierna i det utbetalande bolaget.

b) 15 procent av dividendens bruttobelopp i övriga fall.

Bestämmelserna i detta stycke berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

3. Med uttrycket "dividend" förstas i denna artikel inkomst av aktier eller andra rättigheter, som inte är förtinjer, med rätt till andel i vinst, samt inkomst som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

4. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den som har rätt till dividenden har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där bolaget som betalar dividenden har hemvist, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadgivande anordning, samt den andel på grund av vilken dividenden

betalas äger verklig samband med det fasta driftstället eller den stadgivande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

5. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvarar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verklig samband med fast driftställe eller stadgivande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

6. Utan hinder av bestämmelserna i detta avtal får Canada på bolagsinkomst, som är hänsörlig till fast driftställe i Canada, påföra skatt utöver den skatt som skulle utgå på inkomst för bolag som är registrerat i Canada, under förutsättning att sådan ytterligare skatt inte får överstiga 10 procent av den del av inkomsten som under ett eller flera föregående skatteår inte har underkastats sådan ytterligare skatt. Vid tillämpningen av denna bestämmelse åsyftas uttrycket "inkomst" den inkomst som är hänsörlig till fast driftställe i Canada (därin inbegripes vinst, som avses i artikel 13 stycke 2, på grund av överlåtelse av egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna för det fasta

driftstället) i överensstämmelse med artikel 7 under ett år och under ett eller flera föregående år efter avdrag för:

a) rörelseförlust som är hänsörlig till det fasta driftstället (därin inbegripes förlust på grund av överlåtelse av egendom som utgör del av rörelsetillgångarna för det fasta driftstället) under detta år och under ett eller flera föregående år,

b) alla skatter som utgår i Canada på inkomsten, utom den ytterligare skatt som avses i detta stycke,

c) inkomst som har återinvesterats i Canada, under förutsättning att beloppet av avdraget bestäms enligt gällande bestämmelser i kanadensisk lagstiftning om beräkning av avdrag för investering av egendom i Canada och enligt senare ändring av dessa bestämmelser som inte påverkar lagstiftningens allmänna princip, och

d) femhundratusen kanadensiska dollar (5500 000) mindskat med belopp som avdragits enligt denna punkt

1) av bolaget, eller

2) av person som står i intressegemenskap med bolaget från samma eller liknande rörelse som den som bolaget bedriver.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Räntan får emellertid beskattas också i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till räntan får skatten inte överstiga 10 procent av räntans bruttobelopp.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 beskattas ränta som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person, som har hemvist i den andra avtalsslutande staten och som har rätt till räntan, endast i denna andra stat i den mån räntan utgör:

a) straffavgift på grund av sen betalning;

b) betalning från centralbanken i en avtalsslutande stat till centralbanken i den andra avtalsslutande staten, eller

c) betalning i samband med försäljning på kredit av utrustning eller varor från det företag som köpt utrustningen eller varorna till det företag som sålt dem, utom då försäljningen skett mellan sådana företag med intressegemenskap.

skap som avses i artikel 9 stycke 1 punkt a) eller b).

4. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 2 beskattas

a) ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas på obligation, debenture eller annan liknande skuld förbindelse utfärdad av regeringen eller av politisk underavdelning eller lokal myndighet i denna avtalsslutande stat, endast i den andra avtalsslutande staten, under förutsättning att den som har rätt till räntan har hemvist i denna andra stat;

b) ränta, som härrör från Finland och som betalas till person med hemvist i Canada, endast i Canada, om räntan betalas på lån som givits eller för vilket borgen eller kreditgaranti utfärdats av, eller kredit som beviljats eller för vilken borgen eller kreditgaranti utfärdats av Exportutvecklingsbolaget (Export Development Corporation); och

c) ränta, som härrör från Canada och som betalas till person med hemvist i Finland, endast i Finland, om räntan betalas på lån som givits eller för vilket borgen eller kreditgaranti utfärdats av, eller kredit som beviljats eller för vilken borgen eller kreditgaranti utfärdats av Exportgarantianstalten eller Finlands Exportkredit Ab.

5. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fördran, antingen den särskilt inkomst genom inreknings i fast egen- dom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripna agiobelopp och vinster som hänsätts sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures samt inkomst som enligt skattelagstiftningen i den stat från vilken inkomsten härrör jämföras med inkomst av försträckning. Uttrycket "ränta" innefattar dock inte inkomst som behandlas i artikel 10.

6. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den som har rätt till räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den fördran för vilken räntan betalas äger verklig samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

7. Ränta avses härröra från en avtalsslutande stat om utbetalaren är den staten själv, politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om emellertid den

person som betalar räntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed den skuld uppkommit på vilken räntan betalas, och räntan belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses räntan härröra från den stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

8. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hansyn till den fördran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtulats mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan om sådana förbindelser inte förelagat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iaktagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Royaltyn får emellertid beskattas också i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till royaltyn får skatten inte överstiga 10 procent av royaltyns bruttobelopp.

3. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 2 beskattas

a) royalty för nyttjandet av upphovsrätt samt andra liknande betalningar för framställanden eller återgivandet av litterärt, dramatiskt, musikaliskt eller konstnärligt verk (med undantag för royalty för biograffilm och verk upptaget på film eller videoband för televisionsändamål), som härrör från en avtalsslutande stat, endast i den andra avtalsslutande staten, om den som har rätt till royaltyn har hemvist i denna andra stat:

b) royalty som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till regeringen i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

4. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 2 beskattas royalty för kulturell biograffilm, som härrör från en avtalsslutande stat, endast i den andra avtalsslutande staten, om den som har

rätt till royaltyn har hemvist i denna andra stat. Denna bestämmelse tillämpas endast på royalty

a) som betalas till person med hemvist i Finland för finsk film som är godkänd av vederbörande myndighet och som enligt biografskattelagen den 26 juni 1964 (366/64) är undantagen från biografskatt.

b) som betalas till person med hemvist i Canada för film som helt eller huvudsakligen regisserats och framställts i Canada och som är upptagen i den förteckning över filmer som uppgjorts av kommittén för den genom förordningen den 29 februari 1968 P.C. 1968—400 upprättade filmfestivalbyrån (Committee of the Bureau of Film Festivals).

5. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som mottages såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod samt för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskapligt utrustning eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur, däri inbegripen varje slags betalning för biograffilm och verk upptaget på film eller videoband för televisionsändamål.

6. Bestämmelserna i styckena 1, 2, 3 och 4 tillämpas inte, om den som har rätt till royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

7. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är den staten själv, politisk underdelning, lokal myndighet eller en person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed skyldigheten att betala royaltyn uppkommit, och royaltyn belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses royaltyn härröra från den stat där

det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

8. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till royalty eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn betalas överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till royalty om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlätelse av fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst på grund av överlätelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, hänsjörlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detta gäller vinst på grund av överlätelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

3. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlätelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänsjörlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

4. Vinst på grund av överlätelse av:

a) aktie eller annan andel i bolag vars egendom huvudsakligen utgörs av fast egendom belägen i en avtalsslutande stat; eller

b) andel i sammanslutning (partnership) eller förmögenhet som förvaltas till förmån för annan person (trust) vars egendom huvudsakligen utgörs av fast egendom belägen i en avtalsslutande stat, får beskattas i denna stat.

Vid tillämpningen av detta stycke inbegriper uttrycket "fast egendom" inte fastighet (med undantag för hyresfastighet) på vilken bolagets sammanslutningens eller trustens affärsvär-

sinnhet bedrives. Uttrycket inbegriper emellertid sådan aktie eller annan andel i bolag som avses i punkt a) ovan och sådan andel i sammanslutning eller trust som avses i punkt b) ovan.

5. Vinst på grund av överlätelse av annan egendom än sådan som avses i styckena 1, 2, 3 och 4 beskrivas endast i den avtalsslutande stat där överlätaren har hemvist.

6. Bestämmelserna i stycke 5 berör inte en avtalsslutande stats rätt att enligt sin lagstiftning beskriva vinst som fysisk person med hemvist i den andra avtalsslutande staten förvarar på grund av överlätelse av egendom, om överlätaren:

a) är medborgare i den förstnämnda staten eller hade hemvist i denna stat i minst tio års tid före överlätelsen av egendomen, och

b) hade hemvist i den förstnämnda staten under någon del av de senaste fem åren före överlätelsen.

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvarar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskrivas endast i denna stat om han inte i den andra avtalsslutande staten har stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten. Om han har eller hade sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskrivas i denna andra stat men endast så stor del av den som är hänförlig till denna stadigvarande anordning.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppföstrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18 och 19 föranleder annat, beskrivas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärts för arbetet beskrivas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskrivas ersättning, som person med hemvist i

en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i den andra staten.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskrivas ersättning för arbete, som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som företag i en avtalsslutande stat använder i internationell trafik, endast i denna stat.

Artikel 16

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskrivas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och idrottssmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvarar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller av idrottssman, beskrivas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som artist eller idrottssman utövar i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrottssmannen själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskrivas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottssmannen utövar verksamheten.

3. Bestämmelserna i stycke 2 tillämpas inte om det visas att varken artisten eller idrottssmannen eller person med intressegemenskap med honom, direkt eller indirekt har del i den inkomst som förvaras av person som avses i nämnda stycke.

Artikel 18 *Pension och livränta*

1. Pension och livränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Pension, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas också i den stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat. I fråga om periodisk pensionsutbetalning får emellertid skatten inte överstiga 20 procent av utbetalningens bruttolöpplopp.

3. Livränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas också i den stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men skatten får inte överstiga 15 procent av den del av livräntan som är skattepliktig i denna stat. Denna begränsning tillämpas emellertid inte på engångsbetalning, som härrör från återköp, annullering, inlösen, försäljning eller annan överlätelse av livränta, eller på utbetalning, som sker på grund av inkomstutjämmande livränteavtal (på engelska "income-averaging annuity contract"; på franska "contrat de rente à versements invariables").

4. Utan hinder av bestämmelserna i detta avtal är krigsveteranpensioner och -bidrag, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, undantagna från skatt i denna andra stat i den mån de skulle vara undantagna från skatt, om de hade mottagits av person med hemvist i den förstnämnda staten.

Artikel 19 *Offentlig tjänst*

1. a) Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stat, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheters tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten om arbetet utförs i denna stat och personen i fråga har hemvist i denna stat och

- 1) är medborgare i denna stat; eller
- 2) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte på ersättning som betalas på grund av arbete som utförs i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter.

Artikel 20 *Studerande och praktikanter*

Studerande eller affärspraktikant som har eller omedelbart före vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller utbildning, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppbehåll, sin undervisning eller utbildning, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat.

Artikel 21 *Annan inkomst*

1. Om inte bestämmelserna i stycke 2 föranleder annat, beskattas inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvarar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal endast i denna stat.

2. Sådan inkomst får emellertid, om den förvaras av person med hemvist i en avtalsslutande stat från källa i den andra avtalsslutande staten, beskattas även i den stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat. I fråga om inkomst från dödsbo eller förmögenhet som förvaltas till förmån för annan person (trust) får skatten emellertid, under förutsättning att inkomsten är skattepliktig i den avtalsslutande stat där mottagaren har hemvist, inte överstiga 15 procent av inkomstens bruttolöpplopp.

3. Vid tillämpningen av denna artikel inbegriper förmögenhet som förvaltas till förmån för annan person (trust) inte åtgärd genom vilken bidragen till trusten är avdragsgilla vid beskattningen i Canada.

Artikel 22 *Undanrötande av dubbelbeskattning*

1. I Canada undanröjs dubbelbeskattning på följande sätt:

a) Om inte gällande bestämmelser i kanadensisk lagstiftning om avräkning från skatt som skall betalas i Canada av skatt som har betalats i annat land än Canada samt framida ändningar av dessa bestämmelser (vilken lagstiftning inte skall påverka den allmänna princip som anges här), föranleder annat, och om inte

större avräkning eller lättnad medges enligt kanadensisk lagstiftning, avräknas skatt, som i Finland skall betalas på inkomst eller vinst som härrör från Finland, från skatt, som i Canada skall betalas på sådan inkomst eller vinst.

b) Om inte gällande bestämmelser i kanadensisk lagstiftning om fastställdet av skattefritt överskott för utländskt dotterbolag samt framtida ändringar av dessa bestämmelser (vilken lagstiftning inte skall påverka den allmänna princip som anges här), föranleder annat, är bolag med hemvist i Canada berättigat att vid beräkningen av kanadensisk skatt få vid beräkningen av bolagets beskattningsbara inkomst avdrag för dividend som det erhållit av det skattefria överskotten för dotterbolag med hemvist i Finland.

2. I Finland undanröjs dubbelbeskattning på följande sätt:

a) Om person med hemvist i Finland förvarar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Canada, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i punkt b) föranledder annat, från skatterna på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande de skatter på inkomst som betalats i Canada. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av skatten på inkomst, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i Canada.

b) Utan hinder av bestämmelserna i punkt a) är dividend från bolag med hemvist i Canada till bolag med hemvist i Finland undantagen från finsk skatt, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstalet i det bolag som betalar dividenden.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Finland förvarar, enligt bestämmelse i avtalet är undantagen från skatt i Finland, får Finland likväld vid bestämmandet av beloppet av skatten på denna persons återstående inkomst beakta den inkomst som undantagits från skatt.

3. Vid tillämpningen av denna artikel anses inkomst eller vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvarar och som enligt avtalet beskattas i den andra avtalsslutande staten, härröra från källa i denna andra stat.

Artikel 23

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhangande krav som är av annat slag eller mer

tyngande än den beskattning och därmed sammanhangande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

3. Bestämmelserna i denna artikel anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den egna staten.

4. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter som omfattas av detta avtal.

Artikel 24

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medfør eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, inkomma till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist med en skriftlig ansökan i vilken skälén för yrkande på ändring av beskattningen anges. Ansökningen bör för att den skall kunna tas upp till prövning lämnas inom två år från den tidpunkt då personen i fråga fick veta om den åtgärd som ger upphov till beskattning som strider mot avtalet.

2. Om den behöriga myndighet som avses i stycke 1 finner invändningen grundad men inte själv kan få till stand en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet.

3. En avtalsslutande stat får inte höja beskattningsunderlaget för person med hemvist i en avtalsslutande stat genom att medräkna däri inkomster som beskattas även i den andra avtalsslutande staten, senare än efter sex år från utgången av den skatteperiod under vilken inkomsten har förvarats. Detta stycke tillämpas inte i fall av bedrägeri, avsiktlig underlätenhet eller oaktsamhet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsluttande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svarigheter eller tvivelssmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. I synnerhet kan de behöriga myndigheterna i de avtalsluttande staterna överlägga i syfte att komma överens om:

a) samma fördelning av inkomst mellan person med hemvist i en avtalsluttande stat och dennes fasta driftställe i den andra avtalsluttande staten;

b) samma fördelning av inkomst mellan person med hemvist i en avtalsluttande stat och sådan person med intressegemenskap med dena som avses i artikel 9.

5. De behöriga myndigheterna i de avtalsluttande staterna kan överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av avtalet.

Artikel 25

Lättelse av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsluttande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller i de avtalsluttande staternas interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av avtalet, i den mån beskattningen enligt denna lagstiftning inte sänder mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1. Upplysningsar som en avtalsluttande stat mottagit skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar, som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripna domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som omfattas av avtalet eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter. Dessa personer eller myndigheter skall använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden.

2. Bestämmelserna i stycke 1 anses inte medföra skyldighet för en avtalsluttande stat att:

a) vidtaga förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsluttande stat eller i den andra avtalsluttande staten;

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedanlig administrativ praxis i denna avtalsluttande stat eller i den andra avtalsluttande staten;

c) lämna upplysningar som skulle röja affärsheimlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringssverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

Artikel 26

Diplomatiska företrädare och konsulära tjänstemän

1. Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskickningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska företrädare eller konsulära tjänstemän

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 4 anses fysisk person, som är medlem av en avtalsluttande stats diplomatiska beskickning, konsulat eller ständiga representation, vilken är belägen i den andra avtalsluttande staten eller i tredje stat, vid tillämpningen av avtalet ha hemvist i den sändande staten, om han i den sändande staten är underkastad samma skyldigheter i fråga om skatt på hela sin inkomst som person med hemvist i denna sändande stat.

3. Avtalet tillämpas inte på internationell organisation, dess organ eller tjänsteman eller på person som är medlem av tredje stats diplomatiska beskickning, konsulat eller ständiga representation och som vistas i en avtalsluttande stat samt inte i någon annan avtalsluttande stat är underkastad samma skyldigheter i fråga om skatt på hela sin inkomst som person med hemvist där.

Artikel 27

Särskilda bestämmelser

1. Bestämmelserna i detta avtal anses inte på något sätt begränsa sådan skattebefrielse, skattenedsättning, sådant avdrag, sådan avräkning eller annan lättnad som medges eller framdeles kan komma att medges

a) enligt lagstiftningen i en avtalsluttande stat vid bestämmandet av skatt som påförs i denna avtalsluttande stat, eller

b) enligt annat avtal som en avtalsluttande stat ingår.

2. Bestämmelserna i avtalet anses inte hindra Canada från att beskatta belopp som enligt 91 § i den kanadensiska inkomstskattelagen medräknas i inkomsten för person med hemvist i Canada (på engelska "Foreign Accrual Property Income"; på franska "Revenu étranger accumulé, tiré de biens").

3. Utan hinder av bestämmelserna i avtalet beskattas underhållsbidrag och annan liknande

utbetalning, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, endast i denna andra stat om mottagaren är skyldig att där erlägga skatt på bidraget eller utbetalningen i fråga.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan irida i direkt förbindelse med varandra i syfte att tillämpa avtalet

Artikel 28

Ikräftträande

1. De avtalsslutande staternas regeringar meddelar varandra att de konstitutionella förutsättningarna för ikräftträandet av detta avtal uppfyllts.

2. Avtalet träder i kraft trettio dagar efter dagen för det senare av de meddelanden som avses i stycke 1 och dess bestämmelser tillämpas:

a) i Canada:

1) i fråga om skatt som innehålls vid källan, på belopp som den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare betalas till eller tillgodoförs person som inte har hemvist i Canada; och

2) i fråga om annan kanadensisk skatt, för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

b) i Finland:

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvarvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare; och

2) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare

3. Bestämmelserna i avtalet mellan Finland och Canada för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förhindrande av kringgående av skatt, som undertecknats i Ottawa den 28 mars 1959, sådant det lyder ändrat genom tilläggsavtal som undertecknats i Helsingfors den 30 december 1964 och i Ottawa den 2 april 1971 (nedan "1959 års avtal") upphör att vara tillämpligt beträffande skatter på vilka detta avtal tillämpas i enlighet med bestämmelserna i stycke 2.

4. 1959 års avtal upphör att gälla vid den sista tidpunkt då det enligt föregående bestämmelser i denna artikel är tillämpligt.

Artikel 29

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft till dess det uppsägs av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan, då fem år förflytt från dagen för ikräftträandet av avtalet, på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underlättelse senast sex månader före utgången av ett kalenderår. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att tillämpas:

a) i Canada:

1) i fråga om skatt som innehålls vid källan, på belopp som den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare betalas till eller tillgodoförs person som inte har hemvist i Canada; och

2) i fråga om annan kanadensisk skatt, för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare;

b) i Finland:

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvarvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare; och

2) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 28 maj 1990 i två exemplar på engelska, finska, franska och svenska språken, varvid varje text har lika vitsord.

För Finlands regering:

ULLA PUOLANNE

För Canadas regering:

JOHN C. CROSBIE

CONVENTION¹ BETWEEN FINLAND AND CANADA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of Finland and the Government of Canada, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1. PERSONAL SCOPE

This convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of each Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are:

(a) In the case of Canada: the income taxes imposed by the Government of Canada

(hereinafter referred to as "Canadian tax");

(b) In the case of Finland:

(i) The state income tax;

(ii) The communal tax;

(iii) The church tax; and

(iv) The tax withheld at source from non-residents' income

(hereinafter referred to as "Finnish tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The Contracting States shall notify each other of any significant change which has been made in their respective taxation laws.

Article 3. GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) The term "Canada" used in a geographical sense, means the territory of Canada, including

¹ Came into force on 20 August 1992, i.e., 30 days after the date of the last of the notifications by which the Parties had informed each other (on 21 July 1992) of the completion of the constitutional requirements, in accordance with article 28 (1) and (2).

- (i) Any area beyond the territorial seas of Canada which, in accordance with international law and the laws of Canada, is an area in respect of which Canada may exercise rights with respect to the seabed and subsoil and their natural resources; and
 - (ii) The seas and airspace above every area referred to in subparagraph (i) in respect of any activities carried on in connection with the exploration for or the exploitation of the natural resources referred to therein;
- b) The term "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Finland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Finland within which, under the laws of Finland and in accordance with international law, the rights of Finland with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the seabed and its subsoil may be exercised;
- c) The terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean, as the context requires, Canada or Finland;
- d) The term "person" includes an individual, a company and any other body of persons, and also, an estate, a trust and a partnership;
- e) The term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes; in French, the term "société" also means a "corporation" within the meaning of Canadian law;
- f) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- g) The term "national" means:
- (i) Any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) Any legal person, partnership and association deriving its status as such from the law in force in a Contracting State;
- h) The term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- i) The term "tax" means Canadian tax or Finland tax, as the context requires;
- j) The term "competent authority" means:
- (i) In the case of Canada, the Minister of National Revenue or his authorized representative,
 - (ii) In the case of Finland, the Ministry of Finance or its authorized representative.
2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. RESIDENCE

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by

reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a company is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which it is incorporated or otherwise constituted.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual or a company is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement endeavour to settle the question and to determine the mode of application of the Convention to such person.

Article 5. PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) A place of management;

b) A branch;

c) An office;

d) A factory;

e) A workshop; and

f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

- b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person — other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies — is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Convention, the term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property and to income from the alienation of such property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on or has carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed those deductible expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then, the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 and Article 7, profits derived from the operation of ships used principally to transport passengers or goods exclusively between places in a Contracting State may be taxed in that State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. A Contracting State shall not change the profits of an enterprise in the circumstances referred to in paragraph 1 after six years from the end of the year in which the profits which would be subject to such change would have accrued to an enterprise of that State.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not apply in the case of fraud, willful default or neglect.

Article 10. DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which owns at least 10 per cent of the voting stock of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the company on the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation law of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Notwithstanding any provision in this Convention, Canada may impose on the earnings of a company attributable to permanent establishments in Canada, tax in addition to the tax which would be chargeable on the earnings of a company incorporated in Canada, provided that the rate of such additional tax so imposed shall not exceed 10 per cent of the amount of such earnings which have not been subjected to such additional tax in previous taxation years. For the purpose of this provision, the term "earnings" means the profits attributable to such permanent establishments in Canada (including gains from the alienation of property forming part of the business property, referred to in paragraph 2 of Article 13, of such permanent establishments) in accordance with Article 7 in a year and previous years after deducting therefrom:

a) Business losses attributable to such permanent establishments (including losses from the alienation of property forming part of the business property of such permanent establishments) in such year and previous years,

b) All taxes chargeable in Canada on such profits, other than the additional tax referred to herein.

c) The profits reinvested in Canada, provided that the amount of such deduction shall be determined in accordance with the existing provisions of the law of Canada regarding the computation of the allowance in respect of investment in property in Canada, and any subsequent modification of those provisions which shall not affect the general principle hereof, and

d) Five hundred thousand Canadian dollars (\$500,000) less any amount deducted under this paragraph

(i) By the company, or

(ii) By a person related thereto from the same or a similar business as that carried on by the company.

Article 11. INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof shall be taxable only in that other State to the extent that such interest:

a) Is a penalty charge for late payment;

b) Is paid by the central bank of a Contracting State to the central bank of the other Contracting State; or

c) Is paid by the purchasing enterprise to the selling enterprise in connection with the sale on credit of any equipment or merchandise, except where the sale is made between associated enterprises within the meaning of Article 9, paragraph 1 (a) or (b).

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2,

a) Interest arising in a Contracting State and paid in respect of a bond, debenture or other similar obligation of the government of that Contracting State or of a political subdivision or a local authority thereof shall, provided that the interest is beneficially owned by a resident of the other Contracting State, be taxable only in that other State;

b) Interest arising in Finland and paid to a resident of Canada shall be taxable only in Canada if it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured, or a credit extended, guaranteed or insured by the Export Development Corporation; and

c) Interest arising in Canada and paid to a resident of Finland shall be taxable only in Finland if it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured, or a credit extended, guaranteed or insured by the Export Guarantee Board or the Finnish Export Credit Limited.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income assimilated to income from money lent by the taxation law of the State in which the income arises. However, the term "interest" does not include income dealt with in Article 10.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2,

a) Copyright royalties and other like payments in respect of the production or reproduction of any literary, dramatic, musical or artistic work (but not including royalties in respect of motion picture films and works on film or videotape for use in connection with television) arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State;

b) Royalties arising in a Contracting State and paid to the government of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, royalties in respect of cultural motion picture films arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State. This provision shall apply only to royalties.

a) Paid to a resident of Finland in respect of Finnish films which are approved by the relevant authorities and which are exempt from motion picture tax under the Motion Picture Tax Act of 26 June 1964, No. 366;

b) Paid to a resident of Canada in respect of films wholly or principally directed and produced in Canada and which are included in the list of films prepared by the Committee of the Bureau of Film Festivals established under Order-in-Council P.C. 1968-400 dated February 29, 1968.

5. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright, patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience, and includes payments of any kind in respect of motion picture films and works on film or videotape for use in connection with television.

6. The provisions of paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base may be taxed in that other State.

3. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of:

a) Shares or other corporate rights in a company, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State; or

b) An interest in a partnership or a trust, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State,

may be taxed in that State.

For the purposes of this paragraph the term "immovable property" shall not include property, other than rental property, in which the business of the company, partnership or trust is carried on; however this term shall include shares or other corporate rights in a company described in subparagraph (a) above and an interest in a partnership or a trust described in subparagraph (b) above.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

6. The provision of paragraph 5 shall not affect the right of either of the Contracting States to levy, according to its law, a tax on gains derived by an individual who is a resident of the other Contracting State, from the alienation of any property if the alienator:

a) Is a national of the first-mentioned State or was a resident of that State for ten years or more prior to the alienation of the property, and

b) Was a resident of that first-mentioned State at any time during the five years immediately preceding such alienation.

Article 14. INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has or had such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned, and

b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, shall be taxable only in that State.

Article 16. DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14, and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply if it is established that neither the entertainer or the athlete nor persons related thereto, participate directly or indirectly in the profits of the person referred to in that paragraph.

Article 18. PENSIONS AND ANNUITIES

1. Pensions and annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Pensions arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may also be taxed in the State in which they arise, and according to the laws of that State. However, in the case of periodic pension payments, the tax so charged shall not exceed 20 per cent of the gross amount of the payment.

3. Annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may also be taxed in the State in which they arise, and according to the laws of that State, but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the portion thereof that is subject to tax in that State. However, this limitation does not

apply to lump-sum payments arising on the surrender, cancellation, redemption, sale or other alienation of an annuity, or to payments of any kind under an income-averaging annuity contract.

4. Notwithstanding any provision of this Convention, war veterans pensions and allowances arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in that other State to the extent that they would be exempt from tax if received by a resident of the first-mentioned State.

Article 19. GOVERNMENT SERVICE

1. *a)* Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- (i) Is a national of that State; or
- (ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. STUDENTS AND APPRENTICES

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. OTHER INCOME

1. Subject to the provisions of paragraph 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. However, if such income is derived by a resident of a Contracting State from sources in the other Contracting State, such income may also be taxed in the State in which it arises, and according to the law of that State. However, in the case of income from an estate or trust, the tax so charged shall, provided that the income is taxable in the Contracting State in which the recipient resides, not exceed 15 per cent of the gross amount of the income.

3. For the purposes of this Article, a trust does not include an arrangement whereby the contributions made to the trust are deductible for the purposes of taxation in Canada.

Article 22. ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of Canada, double taxation shall be eliminated as follows:

a) Subject to the existing provisions of the law of Canada regarding the deduction from tax payable in Canada of tax paid in a territory outside Canada and to any subsequent modification of those provisions — which shall not affect the general principle hereof — and unless a greater deduction or relief is provided under the laws of Canada, tax payable in Finland on profits, income or gains arising in Finland shall be deducted from any Canadian tax payable in respect of such profits, income or gains.

b) Subject to the existing provisions of the law of Canada regarding the determination of the exempt surplus of a foreign affiliate and to any subsequent modification of those provisions — which shall not affect the general principle hereof — for the purpose of computing Canadian tax, a company resident in Canada shall be allowed to deduct in computing its taxable income any dividend received by it out of the exempt surplus of a foreign affiliate resident in Finland.

2. In the case of Finland, double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Finland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Canada, Finland shall, subject to the provisions of subparagraph (b), allow as a deduction from the taxes on income of that person, an amount equal to the taxes on income paid in Canada. The deduction shall not, however, exceed the part of the tax on income, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Canada.

b) Notwithstanding the provisions of subparagraph (a), dividends paid by a company which is a resident of Canada to a company which is a resident of Finland and controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

c) Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Finland is exempt from tax in Finland, Finland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

3. For the purposes of this Article, profits, income or gains of a resident of a Contracting State which are taxed in the other Contracting State in accordance with the Convention shall be deemed to arise from sources in that other State.

Article 23. NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

3. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. In this Article, the term "taxation" means taxes which are the subject of this Convention.

Article 24. MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, address to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident an application in writing stating the grounds for claiming the revision of such taxation. To be admissible, the said application must be submitted within two years from the first notification of the action which gives rise to taxation not in accordance with the Convention.

2. The competent authority referred to in paragraph 1 shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention.

3. A Contracting State shall not after six years from the end of the taxable period in which the income concerned has accrued, increase the tax base of a resident of either of the Contracting States by including therein items of income which have also been charged to tax in the other Contracting State. This paragraph shall not apply in the case of fraud, willful default or neglect.

4. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. In particular, the competent authorities of the Contracting States may consult together to endeavour to agree:

a) To the same attribution of profits to a resident of a Contracting State and its permanent establishment situated in the other Contracting State;

b) To the same allocation of income between a resident of a Contracting State and any associated person provided for in Article 9.

5. The competent authorities of the Contracting States may consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

Article 25. EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assess-

ment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (order public).

Article 26. DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. Notwithstanding Article 4, an individual who is a member of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a Contracting State which is situated in the other Contracting State or in a third State shall be deemed for the purposes of the Convention to be a resident of the sending State if he is liable in the sending State to the same obligations in relation to tax on his total income as are residents of that sending State.

3. The Convention shall not apply to International Organizations, to organs or officials thereof and to persons who are members of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a third State, being present in a Contracting State and who are not liable in either Contracting State to the same obligations in relation to tax on their total income as are residents thereof.

Article 27. MISCELLANEOUS RULES

1. The provisions of this Convention shall not be construed to restrict in any manner any exclusion, exemption, deduction, credit, or other allowance now or hereafter accorded

- a) By the laws of a Contracting State in the determination of the tax imposed by that State, or
- b) By any other agreements entered into by a Contracting State.

2. Nothing in the Convention shall be construed as preventing Canada from imposing a tax on amounts included in the income of a resident of Canada according to section 91 of the Canadian Income Tax Act (Foreign Accrual Property Income).

3. Notwithstanding anything in the Convention, alimony and other similar payments arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is subject to tax therein in respect thereof, shall be taxable only in that other State.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of applying the Convention.

Article 28. ENTRY INTO FORCE

1. The Governments of the Contracting States shall notify to each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force thirty days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

a) In Canada:

- (i) In respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited to non-residents on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force; and
- (ii) In respect of other Canadian tax for taxation years beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;

b) In Finland:

- (i) In respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force; and
- (ii) In respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

3. The provisions of the Convention between Canada and Finland for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed at Ottawa on March 28, 1959,¹ as modified by the Supplementary Conventions signed at Helsinki on December 30, 1964,² and at Ottawa on April 2, 1971,³ (hereinafter referred to as "the 1959 Convention") shall cease to have effect with respect to taxes to which this Convention applies in accordance with the provisions of paragraph 2.

4. The 1959 Convention shall terminate on the last date on which it has effect in accordance with the foregoing provisions of this Article.

Article 29. TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of 5 years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) In Canada:

- (i) In respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited to non-residents on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given; and

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 355, p. 3.

² *Ibid.*, vol. 544, p. 347.

³ *Ibid.*, vol. 862, p. 390.

- (ii) In respect of other Canadian tax for taxation years beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given;
 - b) In Finland:
- (i) In respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given; and
- (ii) In respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized to that effect, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Helsinki, this 28th day of May 1990 in the English, Finnish, French and Swedish languages, each version being equally authentic.

For the Government
of Finland:

ULLA PUOLANNE

For the Government
of Canada:

JOHN C. CROSBIE

CONVENTION¹ ENTRE LA FINLANDE ET LE CANADA EN VUE D'ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS ET DE PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE RE- VENU

Le Gouvernement de la Finlande et le Gouvernement du Canada, désireux de conclure une Convention en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1. PERSONNES VISÉES

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte de chacun des Etats contractants ou de leurs collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total, ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont :

a) En ce qui concerne le Canada : les impôts sur le revenu qui sont perçus par le Gouvernement du Canada

(ci-après dénommés « impôt canadien »);

b) En ce qui concerne la Finlande :

(i) L'impôt d'Etat sur le revenu;

(ii) L'impôt communal sur le revenu;

(iii) L'impôt ecclésiastique; et

(iv) L'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents

(ci-après dénommés « impôt finlandais »).

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les Etats contractants se communiquent toute modification importante apportée à leurs législations fiscales respectives.

¹ Entrée en vigueur le 20 août 1992, soit 30 jours après la date de la dernière des notifications par lesquelles les Parties s'étaient informées (le 21 juillet 1992) de l'accomplissement des exigences constitutionnelles, conformément aux paragraphes 1 et 2 de l'article 28.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

- a) Le terme « Canada », employé dans un sens géographique, désigne le territoire du Canada, y compris
 - (i) Toute région située au-delà des mers territoriales du Canada qui, conformément au droit international et en vertu des lois du Canada, est une région à l'intérieur de laquelle le Canada peut exercer des droits à l'égard du fond et du sous-sol de la mer et de leurs ressources naturelles; et
 - (ii) Les mers et l'espace aérien au-dessus de la région visée à l'alinéa i, à l'égard de toute activité poursuivie en rapport avec l'exploration ou l'exploitation des ressources naturelles qui y sont visées;
- b) Le terme « Finlande », désigne la République de Finlande et, lorsqu'employé dans un sens géographique, désigne le territoire de la République de Finlande et toute région adjacente aux eaux territoriales de la République de Finlande à l'intérieur de laquelle, selon sa législation et en conformité avec le droit international, la Finlande peut exercer des droits à l'égard de l'exploration et de l'exploitation des ressources naturelles du fond et du sous-sol de la mer;
- c) Les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, suivant le contexte, le Canada ou la Finlande;
- d) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes, de même que les successions (estates), les fiducies (trusts) et les sociétés de personnes (partnerships);
- e) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition; il désigne également une « corporation » au sens du droit canadien.
- f) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;
- g) Le terme « national » désigne :

 - (i) Toute personne physique qui possède la nationalité d'un Etat contractant;
 - (ii) Toute personne morale, société de personnes et association constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant;

- h) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;
- i) Le terme « impôt » désigne, suivant le contexte, l'impôt canadien ou l'impôt finlandais;
- j) L'expression « autorité compétente » désigne :

 - (i) En ce qui concerne le Canada, le ministre du Revenu national ou son représentant autorisé;

(ii) En ce qui concerne la Finlande, le Ministère des Finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENCE

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une société est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle a été constituée ou autrement créée.

4. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique ou une société est un résident des deux Etats contractants, les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent d'un commun accord de trancher la question et de déterminer les modalités d'application de la Convention à ladite personne.

Article 5. ETABLISSEMENT STABLE

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

- a) Un siège de direction;
- b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier; et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a à e, à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 — agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise d'un Etat contractant n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Au sens de la présente Convention, l'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles : les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers et aux revenus provenant de l'aliénation de tels biens.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts dans une société confère à leur propriétaire la jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'utilisation directe, de la location ou de toute autre forme d'utilisation d'un tel droit de jouissance sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce ou a exercé son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont imputées les dépenses déductibles qui sont exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

5. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. NAVIGATION MARITIME ET AÉRIENNE

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 et de l'article 7, les bénéfices provenant de l'exploitation de navires utilisés principalement pour transporter des passagers ou des marchandises exclusivement entre des points situés dans un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat — et impose en conséquence — des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à tout ajustement approprié, qu'elle estime justifié, du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

3. Un Etat contractant ne rectifiera pas les bénéfices d'une entreprise dans les cas visés au paragraphe 1 après l'expiration de six ans à dater de la fin de l'année au

cours de laquelle les bénéfices qui feraient l'objet d'une telle rectification auraient été réalisés par une entreprise de cet Etat.

4. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent pas en cas de fraude, d'omission volontaire ou de négligence.

Article 10. DIVIDENDES

1. Des dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 10 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui possède au moins 10 p. 100 des droits de vote de la société qui paie les dividendes;

b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Les dispositions du présent paragraphe n'affectent pas l'imposition de la société sur les bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe située dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

6. Nonobstant toute disposition du présent Accord, le Canada peut percevoir, sur les revenus d'une société imputables aux établissements stables au Canada, un impôt qui s'ajoute à l'impôt qui serait applicable aux revenus d'une société constituée au Canada, pourvu que le taux de cet impôt additionnel ainsi établi n'excède pas 10 p. 100 du montant des revenus qui n'ont pas été assujettis audit impôt additionnel au cours des années d'imposition précédentes. Aux fins de cette disposition, le terme « revenus » désigne les bénéfices imputables auxdits établissements stables

situés au Canada (y compris les gains visés au paragraphe 2 de l'article 13 provenant de l'aliénation de biens faisant partie de l'actif de tels établissements stables) conformément à l'article 7, pour l'année et pour les années antérieures, après en avoir déduit :

- a) Les pertes d'entreprise imputables auxdits établissements stables (y compris les pertes provenant de l'aliénation de biens faisant partie de l'actif de tels établissements stables), pour ladite année et pour les années antérieures,
- b) Tous les impôts applicables au Canada auxdits bénéfices, autres que l'impôt additionnel visé au présent paragraphe,
- c) Les bénéfices réinvestis au Canada, pourvu que le montant de cette déduction soit établi conformément aux dispositions existantes de la législation du Canada concernant le calcul de l'allocation relative aux investissements dans des biens situés au Canada, et de toute modification ultérieure de ces dispositions qui n'en affecterait pas le principe général; et
- d) Cinq cent mille dollars canadiens (500 000 \$) moins tout montant déduit en vertu du présent alinéa
 - (i) Par la société, ou
 - (ii) Par une personne qui lui est associée, à l'égard d'une entreprise identique ou analogue à celle exercée par la société.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant qui en est le bénéficiaire effectif ne sont imposables que dans cet autre Etat dans la mesure où ces intérêts :

- a) Sont des pénalités pour paiement tardif;
- b) Sont payés par la banque centrale d'un Etat contractant à la banque centrale de l'autre Etat contractant; ou
- c) Sont payés par l'entreprise acheteuse à l'entreprise vendeuse par rapport à la vente à crédit d'un équipement ou de marchandises quelconques, sauf lorsque la vente a lieu entre des entreprises associées au sens de l'article 9, paragraphe 1 a ou b.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2,

a) Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés sur une obligation, un billet ou autre titre semblable du gouvernement dudit Etat contractant ou de l'une de ses subdivisions politiques, ou collectivités locales, ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant pourvu qu'un résident de cet autre Etat en soit le bénéficiaire effectif;

b) Les intérêts provenant de Finlande et payés à un résident du Canada ne sont imposables qu'au Canada s'ils sont payés en raison d'un prêt fait, garanti ou assuré, ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré par la Société pour l'expansion des exportations; et

c) Les intérêts provenant du Canada et payés à un résident de Finlande ne sont imposables qu'en Finlande s'ils sont payés en raison d'un prêt fait, garanti ou assuré, ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré par le Conseil pour la garantie des exportations ou le Crédit finlandais aux exportations (limité).

5. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres, ainsi que tous autres produits assimilés aux revenus de sommes prêtées par la législation fiscale de l'Etat d'où proviennent les revenus. Toutefois, le terme « intérêts » ne comprend pas les revenus visés à l'article 10.

6. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

7. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat contractant où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

8. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des redevances.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2,

a) Les redevances à titre de droits d'auteurs et autres rémunérations similaires concernant la production ou la reproduction d'une œuvre littéraire, dramatique, musicale ou artistique (à l'exclusion des redevances concernant les films cinématographiques et les œuvres enregistrées sur films ou bandes magnétoscopiques destinés à la télévision) provenant d'un Etat contractant et dont un résident de l'autre Etat contractant est le bénéficiaire effectif, ne sont imposables que dans cet autre Etat;

b) Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées au gouvernement de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les redevances concernant les films cinématographiques culturels provenant d'un Etat contractant et dont un résident de l'autre Etat contractant est le bénéficiaire effectif, ne sont imposables que dans cet autre Etat. Cette disposition ne s'applique qu'aux redevances

a) Payées à un résident de Finlande à raison de films finlandais qui sont approuvés par les autorités appropriées et qui sont exonérés de l'impôt sur les films cinématographiques selon la Loi de l'impôt sur les films cinématographiques datée du 26 juin 1964 et portant le n° 366;

b) Payées à un résident du Canada à raison de films entièrement ou majoritairement réalisés et produits au Canada et qui sont inscrits sur la liste des films préparée par le Comité du Bureau des Festivals de Films créé en vertu de l'arrêté en conseil C.P. 1968-400 du 29 février 1968.

5. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique; ce terme comprend aussi les rémunérations de toute nature concernant les films cinématographiques et les œuvres enregistrées sur films et bandes magnétoscopiques destinés à la télévision.

6. Les dispositions des paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

7. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel l'obligation donnant lieu au paiement des redevances a été conclue et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat contractant où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

8. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le

montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. GAINS EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans cet Etat.

4. Les gains provenant de l'aliénation

a) D'actions ou d'autres parts d'une société dont les biens sont constitués principalement de biens immobiliers situés dans un Etat contractant; ou

b) D'une participation dans une société de personnes (partnership) ou dans une fiducie (trust) dont les biens sont constitués principalement de biens immobiliers situés dans un Etat contractant,

sont imposables dans cet Etat.

Aux fins du présent paragraphe, l'expression « biens immobiliers » ne comprend pas les biens, autres que les biens locatifs, dans lesquels la société, la société de personnes (partnership) ou la fiducie (trust) exerce son activité; toutefois, l'expression comprend des actions ou autres parts d'une société visée à l'alinéa *a* ci-dessus et une participation dans une société de personnes (partnership) ou une fiducie (trust) visée à l'alinéa *b* ci-dessus.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

6. Les dispositions du paragraphe 5 ne portent pas atteinte au droit de chacun des Etats contractants de percevoir, conformément à sa législation, un impôt sur les gains réalisés par une personne physique qui est un résident de l'autre Etat contractant et provenant de l'aliénation d'un bien, lorsque le cédant :

a) Possède la nationalité du premier Etat ou a été un résident de ce premier Etat pendant au moins dix ans avant l'aliénation du bien, et

b) A été un résident de ce premier Etat à un moment quelconque au cours des cinq années précédant immédiatement ladite aliénation.

Article 14. PROFESSIONS INDÉPENDANTES

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose ou a disposé d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression « profession libérale » comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. PROFESSIONS DÉPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

- a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile considérée,
- b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et
- c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 16. TANTIÈMES

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas s'il est établi que ni l'artiste du spectacle ou le sportif, ni des personnes qui lui sont associées, ne participent directement ou indirectement aux bénéfices de la personne visée audit paragraphe.

Article 18. PENSIONS ET RENTES

1. Les pensions et les rentes provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les personnes provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont aussi imposables dans le premier Etat contractant conformément aux lois de cet Etat. Toutefois, dans le cas de paiements périodiques d'une pension, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 20 p. 100 du montant brut du paiement.

3. Les rentes provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont aussi imposables dans l'Etat d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p. 100 de la fraction du paiement qui est assujettie à l'impôt dans cet Etat. Toutefois, cette limitation ne s'applique pas aux paiements forfaitaires découlant de l'abandon, de l'annulation, du rachat, de la vente ou d'une autre forme d'aliénation de la rente, ou aux paiements de toute nature en vertu d'un contrat de rente à versements invariables.

4. Nonobstant toute disposition de la présente Convention, les pensions et allocations aux anciens combattants provenant d'un Etat contractant et versées à un résident de l'autre Etat contractant sont exemptes d'impôt dans cet autre Etat tant qu'elles sont exemptes d'impôt pour les résidents du premier Etat.

Article 19. FONCTIONS PUBLIQUES

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité locale, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

(i) Possède la nationalité de cet Etat, ou

(ii) N'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux rémunérations payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. ETUDIANTS OU APPRENTIS

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 21. AUTRES REVENUS

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2, les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois, si ces revenus perçus par un résident d'un Etat contractant proviennent de sources situées dans l'autre Etat contractant, ils sont aussi imposables dans l'Etat d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat. Mais, dans le cas d'un revenu provenant d'une succession (estate) ou d'une fiducie (trust), l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p. 100 du montant brut du revenu pourvu que celui-ci soit imposable dans l'Etat contractant dont le bénéficiaire est un résident.

3. Au sens du présent article, une fiducie ne comprend pas un arrangement en vertu duquel les contributions versées à la fiducie sont déductibles aux fins de l'imposition au Canada.

Article 22. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. En ce qui concerne le Canada, la double imposition est éliminée de la façon suivante :

a) Sous réserve des dispositions existantes de la législation canadienne concernant l'imputation de l'impôt payé dans un territoire en dehors du Canada sur l'impôt canadien payable et de toute modification ultérieure de ces dispositions qui n'en affecterait pas le principe général, et sans préjudice d'une déduction ou d'un dégagement plus important prévu par la législation canadienne, l'impôt dû en Finlande à raison de bénéfices, revenus ou gains provenant de Finlande est porté en déduction de tout impôt canadien dû à raison des mêmes bénéfices, revenus ou gains.

b) Sous réserve des dispositions existantes de la législation canadienne concernant la détermination du surplus exonéré d'une corporation étrangère affiliée et de toute modification ultérieure de ces dispositions qui n'en affecterait pas le principe général, une société résidente au Canada peut, aux fins de l'impôt canadien, déduire lors du calcul de son revenu imposable tout dividende reçu qui provient du surplus exonéré d'une corporation étrangère résidente en Finlande.

2. En ce qui concerne la Finlande, la double imposition est éliminée de la façon suivante :

a) Lorsqu'un résident de Finlande reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables au Canada, la Finlande, sous réserve des dispositions de l'alinéa b, déduit de l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de cette personne, un montant égal à l'impôt sur le revenu payé au Canada. Toutefois, la somme ainsi déduite ne peut excéder la fraction de l'impôt sur

le revenu, calculé avant la déduction, correspondant aux revenus imposables au Canada.

b) Nonobstant les dispositions de l'alinéa *a*, les dividendes payés par une société qui est un résident du Canada à une société qui est un résident de Finlande et qui contrôle directement au moins 10 p. 100 des droits de vote de la société qui paie les dividendes sont exempts de l'impôt finlandais.

c) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident de la Finlande reçoit sont exempts d'impôt en Finlande, la Finlande peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus de ce résident, tenir compte des revenus exemptés.

3. Pour l'application du présent article, les bénéfices, revenus ou gains d'un résident d'un Etat contractant ayant supporté l'impôt de l'autre Etat contractant conformément à la Convention, sont considérés comme provenant de sources situées dans cet autre Etat.

Article 23. NON-DISCRIMINATION

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité.

3. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. Le terme « imposition » désigne dans le présent article les impôts visés par la présente Convention.

Article 24. PROCÉDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, adresser à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident une demande écrite et motivée de révision de cette imposition. Pour être recevable, ladite demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme à la Convention.

2. L'autorité compétente visée au paragraphe 1 s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention.

3. Un Etat contractant n'augmente pas la base imposable d'un résident de l'un ou l'autre Etat contractant en y incluant des éléments de revenu qui ont déjà été imposés dans l'autre Etat contractant, après l'expiration de six ans à dater de la fin de la période imposable au cours de laquelle les revenus en cause ont été réalisés. Le présent paragraphe ne s'applique pas en cas de fraude, d'omission volontaire ou de négligence.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation, ou l'application de la Convention. En particulier, les autorités compétentes des Etats contractants peuvent se consulter en vue de parvenir à un accord :

- a) Pour que les bénéfices revenant à un résident d'un Etat contractant et à son établissement stable situé dans l'autre Etat contractant soient imputés d'une manière identique;
- b) Pour que les revenus revenant à un résident d'un Etat contractant et à toute personne associée visée à l'article 9 soient attribués d'une manière identique.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent se concerter en vue d'éviter la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

Article 25. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

- a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
- b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;
- c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 26. AGENTS DIPLOMATIQUES ET FONCTIONNAIRES CONSULAIRES

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux priviléges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

2. Nonobstant l'article 4, une personne physique qui est membre d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un Etat contractant qui est situé dans l'autre Etat contractant ou dans un Etat tiers est considérée, aux fins de la Convention, être un résident de l'Etat accréditant à condition qu'elle soit soumise dans l'Etat accréditant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble de son revenu, que les résidents de cet Etat.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un Etat tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un Etat contractant et ne sont pas soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble du revenu, que les résidents desdits Etats.

Article 27. DISPOSITIONS DIVERSES

1. Les dispositions de la présente Convention ne peuvent être interprétées comme limitant d'une manière quelconque les exonérations, abattements, déductions, crédits ou autres allégements qui sont ou seront accordés

a) Par la législation d'un Etat contractant pour la détermination de l'impôt prélevé par cet Etat, ou

b) Par tout autre accord conclu par un Etat contractant.

2. Aucune disposition de la Convention ne peut être interprétée comme empêchant le Canada de prélever un impôt sur les montants inclus dans le revenu d'un résident du Canada en vertu de l'article 91 de la loi de l'impôt sur le revenu du Canada (revenu étranger accumulé, tiré de biens).

3. Nonobstant toute disposition de la Convention, les pensions alimentaires et autres paiements semblables provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant qui y est assujetti à l'impôt à raison desdits revenus, ne sont imposables que dans cet autre Etat.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles pour l'application de la Convention.

Article 28. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. Les gouvernements des Etats contractants se notifieront que les exigences constitutionnelles pour l'entrée en vigueur de la présente Convention ont été remplies.

2. La Convention entrera en vigueur trente jours après la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions seront applicables :

a) Au Canada :

(i) A l'égard de l'impôt retenu à la source sur les montants payés à des non-résidents ou portés à leur crédit à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où la Convention entre en vigueur; et

(ii) A l'égard des autres impôts canadiens, pour toute année d'imposition commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où la Convention entre en vigueur;

b) En Finlande :

(i) A l'égard des impôts retenus à la source, sur les revenus gagnés à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où la Convention entre en vigueur; et

(ii) A l'égard des autres impôts sur le revenu, aux impôts dus pour toute année d'imposition commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où la Convention entre en vigueur.

3. Les dispositions de la Convention entre le Canada et la Finlande pour éviter la double imposition et empêcher la fraude fiscale en matière d'impôt sur les revenus signée à Ottawa le 28 mars 1959¹, et telle que modifiée par les Conventions supplémentaires siguées à Helsinki le 30 décembre 1964² et à Ottawa le 2 avril 1971³ (ci-après dénommée « Convention de 1959 ») cesseront d'avoir effet à l'égard des impôts pour lesquels la présente Convention s'applique conformément aux dispositions du paragraphe 2.

4. La Convention de 1959 est abrogée à compter de la date à laquelle elle aura effet pour la dernière fois conformément aux dispositions précédentes du présent article.

Article 29. DÉNONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un des Etats contractants. Chacun des Etats contractants pourra dénoncer la Convention, par la voie diplomatique, en donnant un avis de dénonciation au moins six mois avant la fin de toute année civile après l'écoulement d'une période de 5 ans à partir de la date d'entrée en vigueur de la Convention. Dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable :

a) Au Canada :

(i) A l'égard de l'impôt retenu à la source sur les montants payés à des non-résidents ou portés à leur crédit à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où l'avis est donné; et

(ii) A l'égard des autres impôts canadiens, pour toute année d'imposition commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où l'avis est donné;

b) En Finlande :

(i) A l'égard des impôts retenus à la source, sur les revenus gagnés à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où l'avis est donné; et

(ii) A l'égard des autres impôts sur le revenu, aux impôts dus pour toute année d'imposition commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où l'avis est donné.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 355, p. 3.

² *Ibid.*, vol. 544, p. 348.

³ *Ibid.*, vol. 862, p. 391.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT en double exemplaire à Helsinki, le 28 mai 1990 en langues anglaise, finnoise, française et suédoise, chaque version faisant également foi.

Pour le Gouvernement
de la Finlande :
ULLA PUOLANNE

Pour le Gouvernement
du Canada :
JOHN C. CROSBIE
